

R O Z S U D O K

V M E N E S L O V E N S K E J R E P U B L I K Y

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Baricovej a členiek senátu JUDr. Jarmily Urbancovej a JUDr. Eleny Krajčovičovej v právnej veci žalobcu **I.**, bytom **W.**, *zastúpeného JUDr. Jankou Martonovou, advokátkou, so sídlom Slovenská 5, Bardejov*, proti žalovanému **Finančnému riaditeľstvu Slovenskej republiky**, so sídlom Lazovná ulica 63, Banská Bystrica, o preskúmanie rozhodnutí bývalého Okresného úradu Bardejov č. 95/00138-práv/58-4 a č. 95/00325-práv/435, obe z 08. novembra 1995, konajúc o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove, č. k. 3S/59/2010-133 z 09. septembra 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Prešove, č. k. 3S/59/2010-133 z 09. septembra 2011 **p o t v r d z u j e .**

Žalovaný **je p o v i n n ý** zaplatiť advokátke JUDr. Janke Martonovej, so sídlom Slovenská 5, Bardejov, trovy odvolacieho konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia v sume 130,91 eura na jej účet do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Prešove (ďalej aj „krajský súd“) zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. c/ a písm. d/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) vyššie uvedené rozhodnutia bývalého Okresného úradu Bardejov č. 95/00138-práv/58-4 a č. 95/00325-práv/435, obe z 08. novembra 1995 ako i prvostupňové rozhodnutia (platobné výmery) Mesta Bardejov, obe pod rovnakým č. 3464 zo dňa 10. augusta 1995 a vec vrátil

žalovanému na ďalšie konanie. Okresný úrad Bardejov žalobou napadnutými rozhodnutiami podľa § 48 ods. 1 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o správe daní a poplatkov“) [§ 165 ods. 2 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „daňový poriadok“)] zamietol odvolania žalobcu proti vyššie uvedeným platobným výmerom, ktorými Mesto Bardejov vyrubilo žalobcovi daň z nehnuteľností na rok 1993 a 1994.

Krajský súd vychádzajúc z medzí žaloby v rámci súdneho prieskumu zákonnosti napadnutých rozhodnutí a postupu, ktorý predchádzal ich vydaniu, dospel k záveru, že žalobou napadnuté rozhodnutia druhostupňového správneho orgánu ako i prvostupňové platobné výmery Mesta Bardejov boli vydané v rozpore so zákonom a vyrubená daň bola určená na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu, potrebného na správne určenie predmetnej daňovej povinnosti. Krajský súd citujúc ustanovenia § 30 ods. 2, 3, 6, 7 a § 48 ods. 6 zákona o správe daní a poplatkov žalobou napadnutým rozhodnutiam vytkol nepreskúmateľnosť spočívajúcu v nedostatočnom odôvodnení rozhodnutí oboch stupňov, nakoľko vo vzťahu k určaniu predmetu zdanenia, t. j. pozemku alebo stavby (§ 3 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. a/ a § 8 ods. 1 zákona č. 317/1992 Zb. o dani z nehnuteľností v znení neskorších predpisov v spojení s § 5 vyhlášky MF SR č. 58/1993 Z. z., ktorou sa vykonáva zákon o dani z nehnuteľností), odvolací orgán, ani Mesto Bardejov ako správca dane z nehnuteľností, v odôvodneniach napadnutých rozhodnutí jasne a zrozumiteľne nevysvetlili, z akého dôvodu, na základe akých skutkových a právnych okolností, rozhodli tak, ako rozhodli. Podľa krajského súdu správca dane v prípade pochybností ohľadne určenia predmetu dane z nehnuteľností vyplývajúcich z jemu známych okolností konkrétneho prípadu v súlade so zásadami zákonnosti (§ 2 ods. 2 zákona o správe daní) a objektívnej pravdy (§ 29 ods. 2 zákona o správe daní) ovládajúcich daňové konanie neprevertil s využitím prostriedkov zákona o správe daní, napr. miestnym zisťovaním alebo výsluchom svedkov (§ 14 ods. 1 a § 7 ods. 1 zákona o správe daní) skutočnosti pre správne určenie daňovej povinnosti. Tento nedostatok daňového konania a nezákonnosť prvostupňových správnych rozhodnutí neboli odstránené ani v rámci odvolacieho správneho konania bývalým Okresným úradom Bardejov, ako príslušným odvolacím orgánom, ktorý sa, podľa zistení krajského súdu, v odôvodneniach napadnutých rozhodnutí v rozsahu odvolania podľa § 48 ods. 2 zákona o správe daní nevysporiadal s námietkami žalobcu ohľadne nesprávne určeného predmetu dane z nehnuteľností na zdaňovacie obdobia rokov 1993 a 1994, čo vzhľadom na rozdielne sadzby daní malo vplyv na správne určenie samotnej daňovej povinnosti.

Krajský súd taktiež, okrem vyššie uvedeného, zistil formálny nedostatok prvostupňových správnych rozhodnutí spočívajúci v absencii podpisu zodpovednej osoby vydávajúcej platobné výmery Mesta Bardejov, nakoľko namiesto primátora mesta (kompetencia primátora vyplývajúca z § 24 ods. 2 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov) platobné výmery boli podpísané zamestnancom povereným vedením mestského úradu.

Vzhľadom na skutočnosť, že ku dňu rozhodovania krajského súdu o žalobe neexistovali okresné úrady, tento za žalovaného určil Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky, t. č. Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky. Krajský súd konštatoval, že napriek tomu, že na Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky neboli delimitované žiadne práva a povinnosti bývalých okresných úradov, nedošlo ani k žiadnej delimitácii spisovej agendy, žalovaný je na základe zmeny zákona právnym nástupcom pôvodne žalovaného bývalého Okresného úradu Bardejov. Krajský súd pasívnu legitímáciu žalovaného odvodil z legislatívnych zmien k zákonu č. 317/1992 Zb. o dani z nehnuteľností vykonaných čl. III zákona č. 219/1999 Z. z. s účinnosťou od 01. septembra 1999 a čl. I, bodom 38 zákona č. 476/2003 Z. z. s účinnosťou od 01. januára 2004, ktorými sa v ustanovení § 13 ods. 2 zákona č. 317/1992 Zb. o dani z nehnuteľností menil štátny orgán vykonávajúci kontrolu nad dodržiavaním zákona o dani z nehnuteľností.

Krajský súd v napadnutom rozsudku konštatoval nečinnosť vecne nepríslušného Okresného súdu Bardejov, ktorý po pätnástich rokoch od podania žaloby postúpil vec vecne a miestne príslušnému Krajskému súdu v Prešove, pričom uzavrel, že táto nečinnosť vecne nepríslušného súdu nemôže byť na ťarchu žalobcu, a preto krajský súd pri súdnom prieskume napadnutých rozhodnutí, hoci nemal k dispozícii originálny administratívny spis, vychádzal z podkladov a listín týkajúcich sa predmetu konania, zaslaných Mestom Bardejov.

O náhrade trov konania krajský súd rozhodol tak, že ustanovenej advokátke priznal odmenu za zastupovanie žalobcu v sume 443,86 eura a žalovanému určil povinnosť zaplatiť uvedenú sumu štátu na účet Krajského súdu v Prešove.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalovaný v zákonom stanovenej lehote odvolanie domáhajúc sa, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok zrušil a konanie vo vzťahu k žalovanému zastavil. Žalovaný v odvolaní namieta svoju pasívnu legitímáciu v konaní a z toho dôvodu aj uloženú mu povinnosť zaplatiť na účet Krajského súdu v Prešove náhradu trov konania pozostávajúcich z odmeny ustanovenej advokátke žalobcu.

Žalovaný sa nestotožnil s právnym názorom krajského súdu v tom, že Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky je právnym nástupcom bývalého Okresného úradu Bardejov.

Podľa žalovaného právne nástupníctvo bývalých okresných úradov je legislatívne vymedzené v zákone č. 515/2003 Z. z. o krajských úradoch a obvodných úradoch v znení neskorších predpisov. Žalovaný poukazuje na znenie § 8 uvedeného zákona, podľa ktorého pri konkrétne vymedzených oblastiach činnosti, sa s účinnosťou od 01. januára 2004 právnym nástupcom okresného úradu stali krajské úrady a obvodné úrady. Následne žalovaný pokračuje genézou reformy štátnej správy poukazujúc na zákon č. 254/2007 Z. z., ktorým s účinnosťou od 01. októbra 2007 boli zrušené krajské úrady a ich právnym nástupcom pre zákonom vymedzený druh činnosti sa stali obvodné úrady a ministerstvo.

Na základe tejto argumentácie žalovaný považuje právny názor krajského súdu ohľadne určenia pasívnej legitímácie žalovaného v tomto konaní, vychádzajúci v napadnutom rozsudku z citovaných legislatívnych zmien zákona o dani z nehnuteľností, za nesprávny.

Podľa žalovaného legislatívnymi zmenami znenia § 13 ods. 2 zákona č. 317/1992 Zb. o dani z nehnuteľností (článkom III zákona č. 219/1999 Z. z. a článkom I, bodom 38 zákona č. 476/2003 Z. z.) bol výlučne upravený len prechod kompetencie kontroly nad dodržiavaním zákona č. 317/1992 Zb. o dani z nehnuteľností z okresných úradov na Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky. Žalovaný zdôraznil, že podľa tejto zmeny zákona ide len o prechod individuálnej kompetencie z jedného správneho orgánu na druhý, ktorá s kompetenciou v tomto prípade, t. j. s kompetenciou rozhodovať o prípadnom odvolaní žalobcu po vydaní platobných výmerov v ďalšom konaní Mestom Bardejov, vôbec nesúvisí. Žalovaný dôvodil, že na základe § 13 ods. 2 zákona č. 317/1992 Zb. o dani z nehnuteľností Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky vykonávalo riadnu kontrolu dodržiavania zákona č. 317/1992 Zb. o dani z nehnuteľností, a to spôsobom určeným podľa zákona č. 10/1996 Z. z. o kontrole v štátnej správe.

Žalovaný má za to, že právnym nástupcom bývalých okresných úradov sa stali obvodné úrady z titulu univerzálnej sukcesie, t. j. z titulu prechodu všetkých práv a záväzkov na nástupnícky orgán štátnej správy, a nie iba prechodu individuálnej kompetencie, singulárnej sukcesie, ktorá pri právnickej osobe, podľa žalovaného, nie je prípustná.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil a priznal ustanovenej advokátke žalobcu odmenu za zastupovanie, ktorú si vyčísli do 3 dní od vyhlásenia rozsudku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) preskúmal v medziach podaného odvolania napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Podľa čl. 1 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát.

Podľa čl. 2 ods. 2 ústavy štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 152 ods. 4 ústavy výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou.

Podľa § 250 ods. 4 OSP pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je žalovaným správny orgán, ktorý rozhodol v poslednom stupni.

Podľa § 250i ods. 1 veta prvá OSP pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 107 ods. 4 OSP, ak po začatí konania zanikne právnická osoba, súd pokračuje v konaní s jej právnym nástupcom, a ak právneho nástupcu niet, súd konanie zastaví.

Podľa § 2 ods. 1 zákona o správe daní a poplatkov v daňovom konaní sa postupuje v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, chránia sa záujmy štátu a obcí a dbá sa pritom na zachovávanie práv a právom chránených záujmov daňových subjektov a ostatných osôb zúčastnených v daňovom konaní.

Podľa § 13 ods. 2 zákona č. 317/1992 Zb. o dani z nehnuteľností v znení účinnom do 31.08.1999 kontrolu nad dodržiavaním ustanovení tohto zákona vykonávajú príslušné okresné úrady a Ministerstvo financií Slovenskej republiky. Právne predpisy o kontrolnej činnosti iných kontrolných a miestnych orgánov nie sú týmto zákonom dotknuté.

Podľa § 13 ods. 2 zákona č. 317/1992 Zb. o dani z nehnuteľností v znení účinnom od 01.09.1999 kontrolu nad dodržiavaním ustanovení tohto zákona vykonáva Ústredné daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky a Ministerstvo financií Slovenskej republiky. Právne predpisy o kontrolnej činnosti iných kontrolných a miestnych orgánov nie sú týmto zákonom dotknuté.

Podľa § 13 ods. 2 zákona č. 317/1992 Zb. o dani z nehnuteľností v znení účinnom od 01.01.2004 kontrolu nad dodržiavaním tohto zákona u správcov dane vykonáva Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky. Kontrolná činnosť iných kontrolných orgánov nie je týmto zákonom dotknutá.

Podľa § 3 ods. 6 písm. d/ zákona č. 150/2001 Z. z. o daňových orgánoch a ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 440/2000 Z. z. o správach finančnej kontroly v znení neskorších predpisov (účinný od 01.05.2001, ďalej len „zákon o daňových orgánoch“) **Daňové riaditeľstvo priamo alebo prostredníctvom pracovísk daňového riaditeľstva rozhoduje v daňovom konaní o odvolaniach proti rozhodnutiam daňových úradov a obcí a preskúmava právoplatné rozhodnutia daňových úradov a obcí mimo odvolacieho konania, rozhoduje o povolení obnovy konania alebo nariaduje obnovu konania, ak v daňovom konaní rozhodovalo v poslednom stupni.**

Podľa § 1a písm. b/ bod 1a) zákona o správe daní a poplatkov v znení účinnom od 01.12.2001 na účely tohto zákona sa rozumie správcom dane daňový úrad a obec.

Podľa § 1a písm. i/ zákona o správe daní a poplatkov v znení účinnom od 01.12.2001 na účely tohto zákona sa rozumie orgánom najbližšie nadriadeným

správcom dane podľa písmena b/ prvého bodu Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky (ďalej len „daňové riaditeľstvo“).

Podľa § 1 zákona č. 515/2003 Z. z. o krajských úradoch a obvodných úradoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o krajských úradoch a obvodných úradoch“) miestnymi orgánmi štátnej správy na úsekoch všeobecnej vnútornej správy, živnostenského podnikania, civilnej ochrany a riadenia štátu v krízových situáciách mimo času vojny a vojnového stavu (ďalej len „krízové riadenie“) sú obvodné úrady.

Podľa § 4 ods. 1 zákona o krajských úradoch a obvodných úradoch pôsobnosť obvodných úradov na úsekoch štátnej správy uvedených v § 1 ustanovujú osobitné zákony.

Podľa § 4 ods. 2 zákona o krajských úradoch a obvodných úradoch obvodné úrady vykonávajú štátnu správu aj na úsekoch obrany a bezpečnosti štátu, hospodárskej mobilizácie, správy majetku štátu a mimosúdnych rehabilitácií v rozsahu ustanovenom osobitnými zákonmi.

Podľa § 8 ods. 16 zákona o krajských úradoch a obvodných úradoch konanie, v ktorom sa rozhoduje o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach právnických osôb alebo fyzických osôb na úsekoch všeobecnej vnútornej správy, živnostenského podnikania, civilnej ochrany, krízového riadenia, obrany štátu a hospodárskej mobilizácie, začaté pred účinnosťou tohto zákona okresným úradom, dokončí obvodný úrad, v ktorého územnom obvode mal okresný úrad sídlo.

Podľa § 2 ods. 1 písm. b/ zákona č. 479/2009 Z. z. o orgánoch štátnej správy v oblasti daní a poplatkov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 479/2009 Z. z.“) orgánom štátnej správy v oblasti daní a poplatkov je Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky.

Podľa § 11 zákona v spojení s čl. IV. veta prvá č. 479/2009 Z. z. s účinnosťou od 01. januára 2012 sa zrušuje zákon č. 150/2001 Z. z. o daňových orgánoch a ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 440/2000 Z. z. o správach finančnej kontroly v znení zákona č. 182/2002 Z. z. a zákona č. 534/2005 Z. z., t. j. ruší sa Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky (§ 2 a § 3 zákona č. 150/2001 Z. z. o daňových orgánoch).

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „daňový poriadok“) správcom dane je daňový úrad, colný úrad a obec.

Podľa § 165 ods. 2 daňového poriadku daňové konania začaté a právoplatne neukončené pred účinnosťou tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Z obsahu prvostupňového súdneho spisu vyplýva, že dňa 21. mája 2010 bol krajskému súdu postúpený návrh žalobcu na preskúmanie žalobou napadnutých rozhodnutí. Pôvodne žalovaným bol Okresný úrad Bardejov ako druhostupňový správny orgán, ktorý v odvolacom správnom konaní zamietol odvolania žalobcu a potvrdil platobné výmery na daň z nehnuteľností vydané Mestom Bardejov.

Odvolacím dôvodom a právnou otázkou pre senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je žalovaným namietaný nedostatok jeho pasívnej legitímácie v súdnom prieskume zákonnosti žalobou napádaných prvostupňových a druhostupňových správnych rozhodnutí vydaných v rámci daňového konania.

Hlavným argumentom žalovaného bola univerzálna sukcesia práv a povinností zrušeného Okresného úradu Bardejov na príslušný obvodný úrad, pričom prechod kompetencie výkonu kontroly z okresných úradov na Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky podľa § 13 ods. 2 zákona o dani z nehnuteľností nad dodržiavaním tohto zákona žalovaný považuje len za prechod individuálnej kompetencie.

S týmto názorom žalovaného ohľadne prechodu individuálnej kompetencie na kontrolu dodržiavania zákona o dani z nehnuteľností obcami a spájať zmenu kontrolného orgánu s určením právomoci žalovaného na rozhodovanie o riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkoch daňových subjektov uplatňovaných podľa príslušného procesného zákona, ktorým sa táto špecifická oblasť štátnej správy na úseku správy daní upravuje, nemožno súhlasiť.

Vzhľadom na mnohotvárnosť a širokú oblasť verejného práva, pre oblasť úpravy štátnej správy, konkrétne určenia kompetencií a pôsobnosti jednotlivých štátnych orgánov pre tú ktorú oblasť štátnej správy, je potrebné pri určení prechodu kompetencií a pôsobnosti zrušených okresných úradov vychádzať z pôsobnosti obvodných úradov určenej ustanoveniami § 1, § 4 ods. 1 a ods. 2 zákona o krajských úradoch a obvodných úradoch ako

i z intertemporálneho ustanovenia § 8 ods. 16 zákona o krajských úradoch a obvodných úradoch. Z uvedených zákonných ustanovení vyplýva, že na obvodné úrady po zrušení okresných úradov (§ 7 citovaného zákona) neprechádza pôsobnosť na úseku správy daní, a to ani pôsobnosť nadriadeného druhostupňového orgánu v konaniach, v ktorých sa rozhoduje o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach právnických osôb alebo fyzických osôb na úseku správy daní.

V právnom poriadku Slovenskej republiky systém rozptýlenej právnej úpravy kompetencií a pôsobnosti orgánov štátnej správy naznačuje, že je potrebné komplexne sledovať líniu zákonnej úpravy pre konkrétnu oblasť štátnej správy.

V čase konania súdneho prieskumu zákonnosti žalobou napadnutých rozhodnutí krajským súdom, tento, vzhľadom na vyššie uvedené kompetenčné legislatívne zmeny v oblasti verejnej správy ako i v oblasti správy daní, zákonným spôsobom určil pasívne legitimovaný štátny orgán, voči ktorému má žaloba smerovať, a to s procesnými dôsledkami z tejto legitimácie vyplývajúcimi, teda ktorý štátny orgán bude zodpovedný za ďalší postup pre prípad zrušenia druhostupňových rozhodnutí a vrátení veci na ďalšie konanie.

Podľa § 1a písm. b/ bod 1a zákona o správe daní a poplatkov sa obec považuje za správcu dane. Vzhľadom na definovanie štátneho orgánu vykonávajúceho správu daní, resp. samosprávneho orgánu s prenesenou kompetenciou výkonu štátnej správy, v nadväznosti na súvisiacu zákonnú úpravu určenia orgánu najbližšie nadriadeného správcom dane, kompetentného rozhodovať o odvolaniach proti rozhodnutiam správcov daní, vyplývajúcu z ust. § 1a písm. i/ zákona o správe daní a poplatkov v spojení s ustanovením § 3 ods. 6 písm. d/ zákona o daňových orgánoch, možno konštatovať, že Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky (t. č. jeho právny nástupca Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky), v čase rozhodovania krajského súdu bolo druhostupňovým orgánom na úseku správy daní, voči ktorému mohla žaloba smerovať.

I keď je právna úprava kompetencií štátnych orgánov legislatívne rozptýlená, je pre prípad nejednoznačného výkladu zákonnej úpravy potrebné brať na zreteľ práva a právom chránené záujmy dotknutých účastníkov preskúvaných správnych konaní a zákonné zmeny vykladať v súlade s čl. 1 ods. 1 a čl. 152 ods. 4 ústavy tak, aby dotknutému účastníkovi zostalo jeho právo domáhať sa svojho práva na inom orgáne Slovenskej republiky vyplývajúce z čl. 46 ods. 1 ústavy zachované.

S prihliadnutím na legislatívne zmeny v organizácii štátnej správy a prechodu kompetencií zo zrušených okresných úradov na jednotlivých úsekoch štátnej správy od 01. januára 2004 (zákonom č. 515/2003 Z. z.), ako i s prihliadnutím na zákonné zmeny v oblasti právomoci a kompetencií daňových orgánov na základe vyššie citovaného zákona o daňových orgánoch a zákona o správe daní a poplatkov, odvolací súd má za to, že krajský súd pasívne legitimovaného účastníka určil správne.

S prihliadnutím na uvedené, krajský súd taktiež rozhodol správne o náhrade trov konania, keďže žalobca bol v konaní o prieskume zákonnosti žalobou napadnutých rozhodnutí správnych orgánov a postupu, ktorý predchádzal ich vydaniu, úspešný.

Zákonom č. 479/2009 Z. z. bolo s účinnosťou od 01. januára 2012 zrušené Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky so sídlom v Banskej Bystrici, ktorého pôsobnosť a právomoci na úseku správy daní a poplatkov prešli na novozriadené Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky so sídlom v Bratislave, podľa informácií poskytnutých Finančným riaditeľstvom Slovenskej republiky v Bratislave, t. č. pre oblasť správy daní a poplatkov pôsobiace na adrese Lazovná ulica 63, 974 01 Banská Bystrica, preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 107 ods. 4 OSP v spojení s § 250 ods. 4 OSP na strane žalovaného koná s vyššie uvedeným právnym nástupcom pôvodne uvádzaného žalovaného.

Vzhľadom na vyššie uvedené a v spojení s citovanými ustanoveniami zákonov Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní napadnutého rozsudku krajského súdu, dospel k záveru, že námietky žalovaného vznesené v odvolaní nie sú dôvodné a preto podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 219 ods. 1 OSP napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil.

O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol podľa 224 ods. 1 OSP v spojení s § 250k ods. 1 OSP a § 246c OSP.

Uznesením krajského súdu z 08. júla 2010, č. k. 3S/59/2010-61 bola advokátka JUDr. Janka Martonová ustanovená za zástupcu žalobcu, a preto jej bola priznaná náhrada trov v súlade s § 140 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, § 25 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov, § 140 ods. 2 OSP a § 149 ods. 2 OSP v znení účinnom do 31. decembra 2011, § 372t OSP ako aj § 15 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene

a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z. z. (v znení účinnom do 31. decembra 2011 namiesto žalobcu, ktorý mal vo veci úspech.

Náhrada trov konania predstavuje odmenu v sume 130,91 eura, ktorá suma pozostáva z náhrady za službu právnej pomoci za jeden úkon – vyjadrenie na odvolanie z 11.11.2011 (č. l. 145) 123,50 eura (§ 14 ods. 1 písm. b/ vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „cit. vyhláška“) plus 1 x režijný paušál á 7,41 eura (§ 16 ods. 3 cit. vyhlášky).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

P o u č e n i e : P r o t i t o m u t o r o z s u d k u o p r a v n ý p r o s t r i e d o k n i e j e p r í p u s t n ý .

V Bratislave 29. marca 2012

JUDr. Jana Baricová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová